

باقر کتابدار

سوسیالیسم برای بچه ها

کتابچه آموزشی برای بچه های خوب ایران

سوسیالیسم (عدالت اجتماعی) برای بچه ها

بچه های گلم و نوجوانان ایران زمین

سالهاست که بعضی ها نمیگذارن شما مطالعه کنید و با علوم روز آشنا بشید.

وقتی می گم بعضی ها، فقط منظورم رهبران ایران نیست.

آخه رهبران ایران فقط بلدند با زور جلوی مطالعه رو بگیرند.

اما خیلی از رهبرا هستند که زرنگترند و ظاهرا جلوی کسی را نمی گیرند
اما با مشغول کردن مردم و مخصوصاً جوانها و کودکان به کارهای جذاب و
بی ارزش سعی دارند که نگذارند شما فکر کنید.

مثلاً بازی هایی رو بیرون می دن که فوق العاده است واگه برقی تو
بحرشون ممکنه چند شبانه روز مشغولتون کنه

یا کتابهایی که جز جادوگری و وقت گذرانی چیزی بیشتر یاد نمی ده
من خودم هم که کوچیک بودم دوست داشتم ازین کارا بکنم و وقتی رو
تلف کنم اما یه موقع به خودم او مدم و گفتیم:

«مگه من چقدر وقت دارم که اونو اینطوری هدر می دم؟»

این بود که از اون موقع قید این کارهای جذاب ولی الکی و بی ارزش رو
زدم

الان سالهاست که بازی کامپیوتروی تکردم. برای بچه هام هم هیچ وقت
سی دی بازی نمی خرم.

اما در عوضش کتاب می خونم اون هم نه هر کتابی
کتابی که سوادم رو زیاد کنه و بفهمم دنیا دست کیه

اون وقتا که بچه بودیم تو کشورمون انقلاب شد.

خیلی شلوغ پلوغ بود و ما بچه ها هم خوشحال بودیم چون همه هیجان
داشتند.

یکی مذهبی بود. اون یکی کمونیست بود و یکی هم طرفدار آمریکا.
همه با هم بحث می کردند و همه سعی می کردند مطالعه کنند تا توی بحثها
کم نیارند.

کلی کتاب چاپ می شد و سر هر کوچه ای دکه زده بودند و جلسه میگذاشتند.

همون موقع بود که برای اولین بار اسم **سوسیالیسم** به گوشم خورد. نمی دونم مریم، دختر کارگر حمامی، بود که این لغت را گفت یا افشین، پسر معلمی که چهار تا خونه اونورتر بود.

مریم واشین و خیلی از بچه های بزرگتر توی محل کتاب می فروختند و ما را جمع می کردند و برآمون از این کلمه های گنده گنده می گفتند.

البته بہتون بگم که یه بار هم از افشین یه کتک حسابی خوردم چون وقتی دیدم مریم از دور میاد بھش گفتم دوست دخترت داره میاد واون هم بھش برخورد.

گفتم که اولین بار این کلمه رو در بچگی و همون سالها شنیدم و پرسیدم که سوسیالیسم چیه؟

گفتند عدالت اجتماعی

یعنی این که همه برابر باشند و اینجوری نباشه که یکی همه چیز داشته باشه و بقیه هیچ چیز نداشته باشند.

و اینکه همه خونه داشته باشند و همه بچه ها بتونند مدرسه برنند.

اینا رو که می شنیدم یاد پسر عموم می افتادم که تنها بچه خونواده بود
وهرچه می خواست براش می خریدند اما ما پنج تا برادر خواهر بودیم
وهمیشه سر غذا و اسباب بازی با هم دعوا داشتیم.

شبها هم که تو یه اتاق می خوابیدیم سر تشک و جای خوابیدن جر و بحث
می کردیم.

فکر می کردم که چی می شه اگه ما هم مثل پسرعمومون اتاقی برای
خودمون داشتیم و یه تلویزیون کوچیک ۱۴ اینچ که باهاش کارتون ببینیم؟
اما اینا همه خواب و خیال بود و ما مجبور بودیم با همون تلویزیون لامپی
کهنه مون بسازیم.

تازه کارتون هم مثل حالا زیاد نشون نمی دادند.

همه این کمبودها باعث می شد که به سمت کتاب بریم و مطالعه کنیم.

بزرگتر که شدم باز هم در فکر سوسیالیسم بودم. این بود که کلی کتاب در
این مورد تهیه کردم و خوندم.

وحالا می خوام برآتون به زبون ساده بگم که سوسیالیسم چیه
اینو بگم که دوست دارم شما هم که بزرگ شدید کتابخون حرفه ای بشید
وهمش کتاب بخونید تا کسی نتونه سرتون به راحتی کلاه بذاره.

سوسیالیسم یعنی این که کسی فقیر نباشد

این خونه خوشگل رو بینید:

خیلی قشنگه

مگه نه؟

صاحب این خونه یه بازاری پولداره که سالی دو سه بار ماشینش رو عوض

می کنه

بچه های تو این خونه هم خیلی شاد و خوشحالند. آخه اونها استخر خصوصی با جکوزی و زمین والیبال دارند. تازه باباشون قول داده که اگه درسашون رو خوب بخونند براشون یه اسب خوشگل هم بخره
بچه ها هم همیشه شاگرد اول هستند.

بچه بزرگتر خونواده امسال دیپلم پیش دانشگاهی رو می گیره و قراره بابا کارش رو جور کنه و بفرسته هلنند تا اونجا داروسازی بخونه
زندگی خوب و راحتی دارند مگه نه؟

حالا این عکس رو بینید:

تو این حیاط پنج تا خونواده زندگی می کنند که هر کدو مشون چهار پنج تا بچه هم دارند.

تفریحشون هم اینه که از صبح تا شب دستفروشی یا گدایی کنند.

آخه بابا مامانشون که پول درست و حسابی ندارند که خرج خونواده رو بدن واشه همین، بچه ها هم باید کار کنند.

تو اون خونه ای که روش لاستیک گذاشتند یه خونواده چهار نفره زندگی می کنه. بچه بزرگشون هشت سال داره ولی مدرسه نمی ره.

یه روز به باباش گفت که چرا اسم منو مدرسه نمی نویسی؟

می دونی بباباش چی گفت؟

بغض کرد و گفت: پول نداریم برات مداد و دفتر و مدادتراش بگیریم.

باباش مریض شده و همیشه قب می کنه

اون رو بخاطر مریض بودن از کار بیرون کردند.

می پرسید کی این کار رو کرد؟

چه فرقی می کنه ممکنه بابای پولدار اون بچه های خوشبخت باشه یا یه آدم پولدار دیگه.

به هر حال زندگیشون خیلی بده و دکترا گفتند اگه پدرشون درمان نشه تا
دو سه سال دیگه می میره.

راستی بچه ها

چرا باید اینجوری باشه؟

یکی اونقدر خوشبخت و یکی اینقدر بدبخت؟

فکر می کنید علتش چیه؟

بدارید من بهتون بگم:

علتش اینه که در اون کشوری که اینا زندگی می کنند قانون جنگل
حاکمه.

قانون جنگل میگه هر کی قویتره حق داره به ضعیفتر از خودش زور بگه.

اما یه چیز جالب که تو این کشورا هست اینه که رهبران این کشورها هیچ
وقت نمی گن ما قانون جنگل داریم.

اونا می گن ما اقتصاد آزاد داریم. ما سرمایه داری داریم

وقتی ازشون می پرسی چرا باید اینجوری باشه می گن: خوب یکی زحمت کشیده و پولدار شده و یکی هم بد شانسی آورده و مریض شده.

بچه های گلم آیا او نا راست می گن؟

آیا بچه های خونه اولی که استخر و جکوزی دارند هم زحمت کشیده اند؟

آیا بچه بزرگتر این خانواده که چهار پنج سال دیگه دکتر می شه با زحمت به اینجا رسیده؟

یا اون بچه که نمی تونه مدرسه بره، آیا مقصره که باباش مریض شده؟

معلومه که جواب می دید:

نه

صحبت از آزادی اقتصادی فقط بهانه است تا بتوانند موقعیت خودشون رو حفظ کنند.

خوب معلومه که اینا هیچ زحمتی نکشیدند. فقط با جمع کردن پول و زیاد کردن اون به اینجا رسیدند.

سوسیالیسم چی می گه:

می گه همه باید خونه داشته باشند و همه باید درس بخونند.

خوب شاید بپرسید اگه قراره همه خونه داشته باشند و همه درس بخونند پس

تکلیف جکوزی و هلند رفتن چی می شه؟

اگه قرار باشه همه با هم برابر بشن اونوقت باز هم می شه استخر رفت و اسب

سواری کرد؟

سوسیالیستها می گن:

آره

اما باید اسب سواری واستخر و جکوزی رو برای همه فراهم کرد نه اینکه

یکی تو خونه اش استخر داشته باشه ولی دیگران نتونن سالی یک بار با بابا

ومامانشون برن شمال و آب تنی کنند.

وقتی تو هر شهری به تعداد کافی استخر و میدان اسب سواری و مثل اینها

گذاشته بشه همه می تونن ازش استفاده کنند.

یه مثال جالب دیگه برآتون بزنم:

این ماشین رو ببینید:

خوشگله مگه نه؟

می دونید قیمتش چقدره؟

شاید اگه قیمتش رو به تومن بگم متوجه نشید اما بهتون می گم که با پولش می شه ۵۵ تا خونه کوچیک برای آدمای فقیری ساخت که توی حاشیه همین تهرون زندگی می کنند.

سوسیالیسم می گه

بهتره همه از وسائل عمومی مثل اتوبوس وقطار و... استفاده کنند.

اگر هم ماشین ساخته می شه نباید گرون باشه تا همه بتونند اون رو بخرند.

خوب ممکنه بعضی ها بگن اگه قرار باشه که همه یه جور ماشین سوار بشن و ماشینا مثل هم باشه که دیگه اختراعی صورت نمی گیره و ماشینای خوشگل وجودید ساخته نمی شه.

خوب اونا راست می گن اما باید ببینیم کدوم حالت بهتره؟
اینکه یکی بنز داشته باشه و یکی دمپایی هم نداشته باشه؟

یا اینکه همه یکسان باشند و از ماشین های ارزان و ساده استفاده کنند؟
سوسیالیسم جواب دوم رو انتخاب می کنه.
آدمای عاقل هم همینطور و اگه از صد نفر سوال کنی شاید بیشتر از نود نفرشون می گن که جواب دوم درسته.

واسه همینه که بعضیها معتقدند که

میل انسانها به سوسياليسم يك ميل فطري و ذاتي

يعنى اينكه آدما دوست دارند که همه جا برابر باشند.

اما اگه آدما دوست دارند برابر باشند پس چرا سوسياليسم در دنيا پيروز نشد؟

چرا هي گن سوسياليسم از بين رفته؟

جواب شما رو باید با يه کم توضيح اضافه بدم:

سرمايه دارها سالهاست که دارن بر ضد سوسياليسم فعالیت می کنند.

مثلا در خيلي از کشورها سوسياليستها را هي گيرند و زندان می اندازند يا متاسفانه می گشنند.

در کشور ما هم از زمان رضا شاه با سوسياليستها مبارزه کردند و خيلي ها رو گرفتند و کشتند.

پولدارها که هي دیدند اگه سوسياليستها پيروز بشن ممکنه پوششون رو از دست بدن، هر کاري می کردند که جلوشون رو بگيرند.

هي گفتن که اينها مسلمان نيستند و دين ندارند.

(درسته که خیلی از سوسياليستها دین ندارند اما بعضی هاشون هم مسلمانند

وسوسياليست بودن ربطی به دین نداره

يکی از اون آدمایی که اتفاقاً مسلمون هم بود ولی اعتقاد شدیدی به

سوسياليسم داشت اين آفاست که می بینيد:

اسمش هم نخشب بود)

خلاصه اينكه کلی پول خرج كردنده اما هنوز نتونستند سوسياليستها رو از بين

ببرند.

اگه گفتيد چرا؟

چونكه فطرت بشری و ذات انسانی که قابل از بين بردن نیست.

به دروغ می گن که سوسياليسم شکست خورده.

اما شما باور نکنيد

هنوز هم بیش از یک میلیارد نفر از مردم دنیا در حکومت سوسيالیستی زندگی می کنند.

این دروغها رو می گن تا مردم رو فریب بدن و امیدشون رو به دنیای بهتر ازشون بگیرند.

البته نباید همچنان سوسيالیسم تعریف کنیم. و بهتره بعضی ایرادهای کوچیکش رو هم بگیم:

مثلا

شوروی که اولین کشور سوسيالیستی بود بخاطر کم تجربگی یک سری کارهایی رو کرد که باعث شد وجهه انسانی سوسيالیسم یه کم از بین بره

اما همون شوروی با این همه انتقادهایی که بهش میشه تونست فقر رو ریشه کن کنه و دوا و درمان رایگان به همه بده و خیلی کارهای بزرگی کرد که خطاهاش در مقایسه با کارهای بزرگش به نظر نمیاد.

خوب همیشه اولین بار آدم خیلی اشتباه ها می کنه مگه نه؟

شما اولین بار که دوچرخه سوار شدین چقدر افتادین تا یاد بگیرین؟

یا این ایراد:

وقتی سوسياليسم حاکم بشه دیگه اون زرق و برقهای کشورهای سرمایه داری
از بین میره و ممکنه بعضی ها ناراضی بشن و بگن که جلوی پیشرفت گرفته
شده و امثال این حرفها

خوب این مسایل همیشه وجودداشته و در موردش زیاد بحث شده.

اما خوبی های سوسياليسم خیلی بیشتر از ایرادهاش و این برای ما خیلی
 مهم.

خوب

صحت ما طولانی شد و حتما شما هم خسته شدید.

امیدوارم این نوشته بتونه شما رو مشتاق کنه تا با این ایده بزرگ بشری آشنا
 بشید و در آینده به برقراری سوسياليسم کمک کنید.

امیدوارم روزی بیاد که فقر و جهل در زمین ریشه کن بشه

و هیچ بچه ای بخاطر مریضی پدرش مجبور نشه کار کنه

و هیچ آدمی مجبور نباشه از بی پولی، شب ها گشنه بخوابه

به اميد اون روز

باقر کتابدار

<http://persianbooks2.blogspot.com>